

Biskopens tal vid visitationsstämman i Södra Kållands pastorat

Tolfta söndagen efter trefaldighet, 8 september 2019, Tådene kyrka

Kära alla!

Så har det blivit dags för mig att försöka sammanfatta visitationsdagarna här i Södra Kållands pastorat. Och först och främst: Ett stort och varmt TACK! Vi medarbetare från stiftsorganisationen har verkligen blivit väl emottagna på alla sätt. Tack för god mat både idag och under veckan - och ett extra tack till er som lagt så mycket tid på att ordna med allt detta, både på dag- och kvällstid. Tack för gemenskap, fina samtal, tack för omsorg och engagemang både *under* och *i* den här visitationen.

För det är ju just det som har skett här under några dagar i pastoratet. En biskopsvisitation! Och vad är då det för något? Ja, i grund och botten har det faktiskt att göra med det som biskopsämbetet innebär: nämligen att **se till!** Själva ordet biskop kommer från grekiskan, *episkopos*, och det handlar om en tillsynsperson, alltså *den som ser över*, eller *den som ser till*. Att se till kan ju i sin tur betonas på lite olika sätt. Att se **till**, det vill säga se **till** att saker och ting fungerar och är som de ska, men också att **se till**, det vill säga att **se till** ert bästa här i Södra Kållands pastorat. För en biskopsvisitation handlar ju inte om en betygsättning på de olika verksamheterna, utan om att få sitta ner och grubbla och

fundera tillsammans, om att inspirera och entusiasmera. Därför hoppas jag att ni ska se den här sammanfattningen som en varm och uppriktig uppmuntran – även om den också innehåller några utmaningar!

Jag vill använda mig av Paulus ord från Filipperbrevets inledning, första kapitlet, vers 3-11:

Jag tackar min Gud var gång jag tänker på er, alltid, i alla mina böner för er alla. Och det är med glädje jag ber för er: ni har varit med i arbetet för evangeliet ända från första dagen, och jag är övertygad om att han som har börjat ett gott verk hos er också skall fullborda det till Kristi Jesu dag. Det är som sig bör att jag tänker så om er alla. Jag har er ju i mitt hjärta; både när jag bär bojar och när jag försvarar och befäster evangeliet delar ni allesammans nåden med mig. Gud kan vittna om att jag längtar efter er alla med Kristi Jesu ömhet. Och min bön är att er kärlek ständigt skall växa och bli rik på insikt och urskillning, så att ni kan avgöra vad som är väsentligt och stå rena och skuldfria på Kristi dag, fyllda av den rättfärdighet som är frukten av Jesu Kristi verk, Gud till ära och pris.

En nystart

Jag säger som Paulus: *Jag är alldeles övertygad om att han som har börjat ett gott verk hos er också ska fullborda det till Kristi Jesu dag.* För ni befinner er i något av en nystart på så många sätt. I flera fall är det lite av en ”kick-off”. Det gäller er alldeles nya församlingsinstruktion. Det gäller också de utvecklingsområden som ni valt att fokusera på de närmaste åren. Det gäller kyrkoherde Markus, som fortfarande är ny på herdeposten. Och det gäller också fortfarande faktiskt pastoratet som sådant, som ju bara har fem år på nacken.

Det betyder inte att det som har varit, har varit dåligt. Men allt har sin tid, och det handlar om att vara kyrka i tiden. Det som var bra i en tid, var bra i den tiden. *Ni har varit med i arbetet för evangeliet ända från första dagen,* skriver Paulus till människorna i Filippi. Ni har också, här i Södra Kålland, varit med länge och på olika sätt, i arbetet för evangeliet. Men med den snabba utveckling som sker, och måste ske, så behöver vi alla vidareutveckla och vidareutvecklas, som kyrka och som individer, så att arbetet för evangeliet kan fortsätta. Så att glädjebudskapet om Jesus Kristus kan spridas även till kommande generationer – om än kanske på lite andra sätt och med andra förutsättningar! Men det upprättande och livgivande evangeliet är det som är det viktigaste!

Södra Kållands pastorat är alltså bara fem år gammalt och det har varit en resa som började ganska smärtsamt. Det fanns en förtvivlan, men det fanns också en

klokskap som gjorde att ni helt enkelt började gräva där ni stod. Jag är övertygad om, och har förståelse för, att det fortfarande finns sår som inte är läkta. Men ni har inlett en process som har mognat. Det är naturligt att vilja hålla fast vid sina församlingar och det är naturligtvis också viktigt. Församlingen är den primära enheten inom kyrkan. Den är det lokala pastorala området, det kan vi läsa i Kyrkoordningen och det är i församlingen som evangeliet rent ska förkunnas och sakramenten ska räckas. Men församlingen är också en del av en helhet. Engagera er i församlingslivet, engagera er lokalt! Men fastna inte bara i församlingstänket. Utgå från församlingen men se till *hela* helheten, till *hela* pastoratet! Där behöver ni jobba vidare och grubbla tillsammans – hur kan vi hålla igång ett lokalt engagemang och samtidigt bygga en helhet, en katedral, tillsammans?

Vi Vet Varför

Några gånger under den här visitationen har jag tagit upp förkortningen VVV. Då har jag inte talat om internet, world wide web, utan om en annan betydelse av förkortningen, nämligen **Vi Vet Varför**. Det handlar just precis om arbetet för evangeliet. Om att bygga församling, pastorat och kyrka. Om att varje liten del i den stora helheten räknas och är viktig – som lemmarna i en kropp, eller som grenarna på ett träd för att använda några bibliska bilder. Ingen kan göra allting själv. Det är därför vi är många medarbetare i Guds rike. Varenda en av er bidrar, med kompetens och kunskap, med engagemang och välvilja. För att återgå till Paulus ord: *Det är som sig bör att jag tänker så om er alla.*

Under vår vecka här fick vi vara med om ett fantastiskt fint ordnat studiebesök på F7 Såtenäs. Något som var väldigt tydligt och inspirerande där var just helhetssynen, sättet som personalen talade om varandra, med respekt och värme, att varje liten del räknas, att alla är en liten del i en stor helhet. **”Vi vet varför”**. Jag tror att vi har mycket att lära av det i kyrkan. Jag har i olika sammanhang berättat den säkert för många bekanta historien om stenhuggaren som stod och högg i ett stenblock när någon frågade vad han gjorde. Han svarade ”Jag bygger en katedral”. Det är precis det vi gör – tillsammans. Vi bygger en katedral. Oavsett hur vår lilla del i helheten ser ut. Vi bygger kyrka **tillsammans**. Tillsammans - det är ett ord som jag ofta och gärna använder, men jag gör det av en anledning. Vi behöver varandra! Du och du och du och jag. Det är också stiftets vision. Inte stiftsorganisationens, utan en vision för hela stiftet: att **tillsammans i Skara stift, i ord och handling tala tydligt om Jesus**.

Under vårt besök på F7 pratade vi också om att kyrka och försvarsmakt har gemensamma beröringspunkter. Vi har mycket att tala med varandra om. Det arbetet har ni också inlett och det var glädjande att höra både ställföreträdande flottiljchef och stabschef tala så gott om samarbetet med kyrkan. Jag tänker att det kan utvecklas – men det behöver ni också göra **tillsammans**. Fortsätt de inledda samtalen, fortsätt att fundera tillsammans när det gäller tjänster, utveckling av Soldathemmet och den verksamheten och hur ni **tillsammans** kan möta behoven. Behoven finns! Kyrkan behövs!

Att fortsätta samtalen gäller också för de upparbetade och goda kontakterna med kommunal verksamhet. Med skolan och det goda samarbetet där. Kanske är det dags att återuppta den grupp med representanter från kyrka och skola som fanns tidigare, så att ni **tillsammans** och i god dialog kan fortsätta att utveckla det arbetet och så att ni som kyrka kan fortsätta att vara en resurs för skolan när det gäller att uppfylla de mål i läroplanen där ni kan vara ett gott stöd! Satsa också om möjligt mer på Bibeläventyret så att fler elever i pastoratet får del av det. Som ordförande i Svenska Bibelsällskapet, som står bakom Bibeläventyret, vågar jag också lova att vi där har tankar på att utveckla det vidare, för att göra det tillgängligt för fler. Både för att få fler bibeläventyrare och för att underlätta för skolorna att få tid för det i undervisningen.

Jag tänker också, i det kommunala sammanhanget, på de goda kontakterna med kommunens vård och omsorg. Grubbla tillsammans även där. Kommun och kyrka är två stora och viktiga aktörer i samhället och ni ansvarar på olika sätt och utifrån era olika perspektiv för samma människor här i Södra Kållands pastorat. Det är ert gemensamma intresse att människorna här har det bra. Fortsätt att fira andakt med de äldre, fortsätt att fundera på hur ni tillsammans med kommunen kan möta behoven – hos dem ni når på naturliga sätt men också hos dem som ni har svårt att nå idag! Det finns mycket att utveckla!

Ni behöver också grubbla tillsammans här i pastoratet: anställda i arbetslaget, ideella medarbetare och förtroendevalda. Hur kan ni **tillsammans** skapa förutsättningar för en växande kyrka, och ett levande gudstjänstliv? Ni behöver mötas, ta er tid att fundera, stöta och blöta. Vem ska göra vad? Låt församlingsråden engagera sig. Här finns en fantastisk vilja! Ta vara på den! Hur firar vi gudstjänst tillsammans? Hur kan vi engagera? Hur får vi ett levande kyrkoliv här i vår församling? Där har församlingsråden ett väldigt viktigt uppdrag och det behöver också ske i ständigt nära dialog med kyrkoråd och kyrkoherde.

Ni behöver också ha roligt tillsammans! Evangeliet handlar om glädje! Den som mår bra och trivs och har roligt kommer också att göra ett gott arbete! Jag tror att ni i arbetslaget behöver mötas allihop, mer än ni gör idag. Res iväg ett dygn, utvecklas tillsammans! Och tala tro! Det är viktigt! Och det stärker vi-sammanhanget. Nu tänker kanske någon ”Hur ska vi hinna med att tala tro när vi har så mycket att göra?” Men det behöver inte ta så mycket tid. Gör det till en vana. Ta den möjligheten! Lägg tid på detta! Jag menar inte ”bara” andakt, utan ett *delande* av tro och liv. Det handlar om fördjupning! Ta det som en oerhört tydlig uppmaning! Och den riktar jag även till er som är förtroendevalda. Det där är så viktigt! Där vet jag att kyrkorådet kan få vara en inspirationskälla och ett föredöme. Det är så bra, det ni gör! Om det inte redan är en naturlig del av

dagordningen även i församlingsråden, så låt det få bli det! Genom att sätta ord på vår egen tro kan vi lättare dela den med andra!

En bra församlingsinstruktion

Kära vänner, ni har gjort ett alldeles fantastiskt arbete med er församlingsinstruktion. Den är så bra! Se nu till att använda den! Gå tillbaka till den, igen och igen och igen. I budgetarbetet är det rentav *helt nödvändigt*. Men även i andra sammanhang. *Använd den!* Den är ert måldokument! Den pekar ut riktningen! Jobba vidare med den! Nu behöver den konkretiseras med någon typ av ”konsekvensbeskrivning” över den övergripande inriktningen, så att den kan användas som ett strategiskt stöd.

I församlingsinstruktionen har ni angett tre utvecklingsområden, de tre områden som ni ska prioritera en tid framöver. Dem har vi också ägnat oss åt under visitationen. Vi har funderat tillsammans och vi från stiftsteamet har fått ta del av era goda tankar.

Kyrkobyggnaderna i ett levande gudstjänstliv

Det första som nämns av dessa tre områden är Kyrkobyggnaderna i ett levande gudstjänstliv. Ni skriver i församlingsinstruktionen att *basen i gudstjänstlivet är söndagens högmässa*. Den kan givetvis med fördel kombineras och kompletteras med andra gudstjänster. Men jag vill understryka att mässan är viktig, precis som jag sa i min predikan för en stund sedan. Det är inget nytt! Jag nämner många

nystarter i det här talet, men mässan är faktiskt inte ny. I den Augsburgska bekännelsen från 1530, så skriver Philipp Melanchton som var nära medarbetare till Martin Luther, att *kyrkan är de heligas samfund, i vilket evangelium rent förkunnas och sakramenten rätt förvaltas*. Jag tar det igen: *kyrkan är de heligas samfund, i vilket **evangelium** rent förkunnas och **sakramenten** rätt förvaltas*. Nattvarden och dopet är våra två sakrament. Sedan, långt senare, följde en period där nattvarden inte längre var så viktig, men det här är vår grund och vårt ursprung som luthersk kyrka. Den Augsburgska bekännelsen är en av Svenska kyrkans bekännelseskrifter. Det bestämdes vid Uppsala möte 1593. Det är inget nytt! Mässan är viktig – för kyrkan och för människan.

Hur vill ni i Södra Kållands pastorat fira en gudstjänst som människor inte vill vara utan? Som en inte kan låta bli att vara med i? Det är i det lilla och lokala sammanhanget som det viktiga sker, det är det som bygger församling och kyrka. För det är inte alltid som idag, en festlig mäsas med mycket folk och glädje och fantastisk körsång. Det är härligt det också och det behövs ibland, men det går inte att förlita sig helt på en cymbalkyrka! Det går ju an att bjuda till fest, att slå på stort och så att säga drämma ihop cymbalen så att den ljuder högt. Men det viktiga är efterklngen, det som finns kvar. Det är det som måste leva och växa! Hur ska ni göra det på bästa sätt? Här har ni i församlingsråden en oerhört viktig uppgift. Samtala om det här! Fundera över det här! Vad är viktigt – och vad är inte så viktigt och hur kan ni leva orden om att kyrkan är de heligas samfund i

vilket evangelium rent förkunnas och sakramenten rätt förvaltas idag, på ett sätt som berör och befriar? I det sammanhanget vill jag också nämna kyrkomusiken och understryka musiken som förkunnande snarare än underhållande. Samtidigt ska det kunna finnas olika former av musik i våra kyrkor. I olika sammanhang behöver därför olika musikaliska tonspråk få ljuda.

Ni har 17 kyrkor och som ni konstaterar i församlingsinstruktionen så behöver ni inte 17 kyrkor för att lösa den grundläggande uppgiften, nämligen att fira gudstjänst, bedriva undervisning och att utöva diakoni och mission. Så vad ska ni då ha alla kyrkorna till? Ni har själva pekat ut fyra växtplatser: Tun, Örslösa, Järpås och Råda. Våga satsa på dem! Och gör det ordentligt! Låt dem bli växtplatser på riktigt! Jag vill citera ett par rader ur er församlingsinstruktion. Det står så här: ”Forskning och erfarenhet visar att avgörande förutsättningar för ett långsiktigt fungerande gudstjänstliv är kontinuitet och igenkänning avseende tid, plats och ordning”. För att säga det med andra ord: ”Samma tid, samma kanal”.

Nu blir kanske några av er oroliga och tänker, vad ska hända med de andra kyrkorna? Då vill jag uppmuntra er att fundera över hur ni kan använda dem? Satsa på ett regelbundet gudstjänstliv på de fyra växtplatserna – och identifiera vilka händelser och gudstjänster i de övriga kyrkorna under året som är alldeles omistliga, som är tradition, som är viktiga för bygden. Ha de gudstjänsterna i de kyrkor där de ”ska” vara! Men låt det stanna vid det! Satsa på Tådeneveckan så

som ni gör. Det är ju något alldeles fantastiskt! Och kanske ska ni också fundera över om det finns möjlighet att hålla kyrkorna öppna, kanske under några sommarveckor, åtminstone några av dem? Ni finns mitt i ett turistområde! Det är många som uppskattar att besöka kyrkorna och i turismsammanhang presenteras de också som besöksmål. Tillgängliggör det fantastiska kulturarvet – både för långväga turister och ”hemesterfirare”, det vill säga människor i bygden som är hemma sommartid och som kanske inte varit i så många av kyrkorna!

Om ni bestämmer er för att fundera vidare på det här med att hålla några av kyrkorna öppna under sommaren, låt kyrkorådet delegera till församlingsråden att ta ansvar för och jobba med det! Kanske finns det rentav anledning att föra samtal med grannpastoraten, eller i kontraktet, om att göra något gemensamt av sommarkyrkorna?

Se kyrkvärdarna som pastoratets gemensamma kyrkvärdsresurs. Det går alldeles utmärkt att vara kyrkvärd i en annan kyrka än ”den egna” om en vill och kan och orkar! Se kyrkvärdarna som en resurs också vid exempelvis dopgudstjänster i den mån ni inte redan gör det! Att en kyrkvärd som representerar församlingen tänder dopljuset eller överlämnar dopbevis och fadderbrev är väl alldeles fantastiskt fint!

Konfirmationen

Nästa utvecklingsområde som ni prioriterar att arbeta med är konfirmationen. Vi har fått ta del av er nya handlingsplan för konfirmandarbetet, som faktiskt inte

bara inbegriper konfirmander utan även unga ledare och vuxna. Ni har jobbat med och tänkt er fram till ett upplägg som ni kallar Södra Kållandsmodellen. Jag tycker det är alldeles strålande! Det ska bli roligt och spännande att följa det här. All välsignelse i det arbetet. Men jag vill också uppmana er litegrann: Fega inte nu! Satsa! I synnerhet med vuxensatsningen ”Basen”. Var inte alltför försiktiga. Bjud in brett och använd alla de kontaktnät ni har: föräldrar till barn i barnverksamheten, konfirmandföräldrar, körsångare, människor ni träffar vid olika mötesplatser... Det finns ingen anledning att bromsa. Gasa och kör! Ni har ju till och med tänkt in att människor befinner sig på olika ställen på trons väg och ni lämnar utrymme för det: ingång, fördjupning och återupptäckt. Här finns rymlig plats! Se till att människor får veta om den här möjligheten!

Ni har ett fint arbete bland barn i olika åldrar och ni konstaterar i barnkonsekvensanalysen att konfirmationen inte är så bekant för de yngre åldrarna. Där har ni en möjlighet att berätta om konfirmationen och bygga upp en förväntan! Det är givetvis ett lite mer långsiktigt arbete, men något jag också vill uppmuntra er i!

I handlingsplanen har ni också med de unga ledarna. Jag fick möjlighet att träffa några av era ungdomar, både konfirmander och unga ledare, en kväll nu i veckan och det glädde mig oerhört. Det är så bra att ni har ett upplägg för att

vidareutveckla de unga ledarna, så att de får fortsätta att själva fördjupa sin tro och att inspirera yngre ungdomar även efter sin egen konfirmation.

När det gäller konfirmander är det lätt att hamna i siffror och statistik. Stirra er inte blinda på procent hit och dit. ”Sankta Statistika” är ett helgon vi gärna tillber i Svenska kyrkan – på gott och ont. Men det är ju faktiskt ingen tävling!

Gläds åt pastoratets konfirmander, gläds åt alla ungdomar som konfirmeras!

Kommunikation

Det tredje utvecklingsområdet är kommunikation. Ni har många kommunikatörer i pastoratet. Ni har ingen som är *anställd* för att vara kommunikatör – men kommunikatörer, det är ni ju allihop! Glöm inte det. Det är så mycket som kommunicerar: en välskött kyrkogård, hur vi genomför ett dopsamtal, hur vi möter människor i gudstjänster, ett kort samtal på kyrkogården...

Ni arbetar alla med kommunikation och jag vill i det här sammanhanget rikta mig särskilt till kyrkvaktmästarna. Vi vet idag att den plats där flest människor möter kyrkan är på kyrkogården. Ni kyrkvaktmästare är viktiga kommunikatörer. Ni möter människor och ni gör det så bra. Fortsätt med det! Ni har ett viktigt diakonalt uppdrag, ett viktigt kommunikationsuppdrag. Några ord på en kyrkogård kan betyda så oerhört mycket för den människa som kommer dit! Det behöver inte vara så märkvärdigt. Jag ska passa på att avslöja en liten hemlighet:

jag har från säker källa fått veta att det kommer handla om just det här viktiga uppdraget på stiftets vaktmästarkurs i vår. Ett tips för den som vill lära sig mer!

I pastoratet är ni duktiga på *information*, men ni har också konstaterat att ni behöver utveckla er *kommunikation* när det gäller budskap och innehåll. Jag vill uppmuntra er till att låta människor berätta! På olika sätt och i olika kanaler. Kanske i sociala medier? Kanske genom att arbeta mer med reportage i församlingstidningen Bladet. Jag tycker också att ni ska fundera över församlingsuppdelningen på hemsidan och i Bladet. Det finns en risk för att den istället för att utveckla församlingen, snarare befäster onödiga gränser. Fundera utifrån mottagarens perspektiv. Kommuniera det ni har i **pastoratet** för barn, det ni har i musiksammanhang, det som rör mötesplatser för vuxna och så vidare.

Ni behöver prioritera för att få till ett gott kommunikationsarbete. Både när det gäller personella resurser – vem ska göra vad – och när det gäller vilka kanaler ni ska satsa på. Ni **kan** inte göra allt! Här har ni ett stort arbete framför er. Det handlar om att arbeta fram en strategi för kommunikationsarbetet, kanske bilda olika grupper som arbetar som ”redaktioner” för Bladet, för hemsidan, för sociala medier, eller vad ni nu bestämmer er för att satsa på. Ni behöver också tänka in kommunikation i hela årsplaneringen och det kan ni göra tillsammans i arbetslaget. Hur kan vi bygga relation? Varför behöver vi bygga relation? Jo, därför att Gud är en Gud vars väsen *är* relation! Kommunikation handlar inte bara

om predikoturer och affischer utan också om att berätta en viktig berättelse, att nå ut med evangeliet på ett sätt som berör på djupet. Vad betyder det för människor? Låt dem berätta! Det är ett långsiktigt och strategiskt arbete och ni måste fundera på vad ni behöver när det gäller prioriteringar, resurser och kunskap. Här har ni också en del stöd att hämta från stiftskansliet, inte minst när det gäller utbildningsinsatser på olika sätt.

Ideella medarbetare

Jag vill i mitt tal också nämna er ideella medarbetare speciellt. Ideellt medarbetarskap är så viktigt. Det är en sorts kallelse. Jag talade till personalen i pastoratet i onsdags förmiddag om tre stycken k:n: kallade, kunniga kyrkomedarbetare. De orden skulle en kunna använda också om er ideella medarbetare. Ni har en kallelse av Jesus själv att vara med och bygga en katedral där er kunskap och ert engagemang är livsviktigt. Ni är kunniga på så många olika saker. Ni är också kyrkomedarbetare och har kyrkoherde Markus som er vägledare. Ni **hjälper inte till!** Ni är **medarbetare** som arbetar tillsammans med anställda och förtroendevalda. Ni behövs i tankeprocesserna, i det konkreta arbetet i de lokala sammanhangen, både vid växtplatserna och på andra håll. Men ni är också viktiga utanför pastoratets gränser. Det kans ju låta konstigt. Men vad det handlar om är att Södra Kållands pastorat med Örslösa, Järpås och Kållands-Råda församlingar också har ansvar för människors liv och levnad långt bortom Sveriges gränser. Ni har del i Svenska kyrkans internationella arbete och dess

relationer. I torsdags kväll påminde stiftets internationella sekreterare Urban Jorméus om hur Svenska kyrkan arbetar med internationellt arbete. Många av oss minns med glädje Lutherhjälpen och Svenska kyrkans mission. Nu ingår vi ännu tydligare i ett större nätverk då det gäller internationellt utvecklingssamarbete och katastrofarbete. Act Svenska kyrkan heter vårt internationella arbete. Act står för **Action by churches together** och är en allians av olika lutherska kyrkor. Men Act Svenska kyrkan skulle också kunna vara en uppmaning. Act är ju ett engelskt ord och betyder *gör något*- Gör något, Svenska kyrkan. Var med och bidra till en bättre värld! Var med och förändra! Här får vi tillsammans bidra på många olika sätt som kallade, kunniga kyrkomedarbetare och påminna oss om att vi får vara med i Guds mission. Kommer ni ihåg hur min predikan slutade idag? Jo, jag citerade Act Svenska kyrkans devis. Den vill jag åter igen understryka för den gäller både förtroendevalda, anställda och ideella medarbetare liksom egentligen alla oss som vill kalla oss kristna Så minns: ***För livets skull och tillsammans i den världsvida kyrkan sänder Gud oss att i ord och handling dela evangeliet, försvara människovärdet, värna skapelsen och leva i tron, hoppet och kärleken.*** Så i det lokala får vi också se och värna det globala.

Vi vågar välja

Tidigare nämnde jag **VVV, Vi vet varför**. Jag vill lyfta fram ytterligare en betydelse av förkortningen **VVV**, nämligen **Vi Vågar Välja**. För det är ju så här: när **Vi Vet Varför Vågar Vi Välja!** Och det behöver ni göra när det gäller alla

era tre utvecklingsområden. Ni behöver våga välja och satsa på växtplatserna. Att våga välja innebär också att våga välja bort. Ni måste också våga välja att satsa på ert konfirmandarbete. Gör det! Och gör det ordentligt! Och ni måste våga välja när det gäller kommunikationsarbetet. Vad och var och när ska ni satsa – och hur – och för vem? Och vilka ska göra vad?

Åter till Paulus ord:

Och min bön är att er kärlek ständigt skall växa och bli rik på insikt och urskillning.

Insikt och urskillning kan handla om att våga göra val, att med gott omdöme och med omsorg om pastoratet bestämma sig, prioritera, satsa där det är viktigast just nu.

Nu har jag pratat mycket och länge om att satsa på olika sätt. Någon kanske blir alldeles utmattad och tänker ”Hur ska vi hinna med allt?” Svaret är: det gör ni inte! Det går inte bara att lägga på arbetsuppgifter utan att också ta bort något i en annan ände.

Därför vill jag vända mig till dig, käre kyrkoherde Markus. Du gör ett *otroligt* gott arbete och du har redan under din korta tid som kyrkoherde här tagit många kloka beslut. Du behöver ännu mer få vara just *kyrkoherde*. Det kan kanske finnas

förväntningar från både församlingsbor, förtroendevalda och anställda på att du ska vara allt möjligt annat också, men du behöver ges resurser och förtroende att få vara just *kyrkoherde* – med allt som det i sig innebär! Du ska vara pastoratets strateg och tillsammans med ditt kyrkoråd lägga upp riktlinjerna. Det handlar om att med kyrkorådets styrning och din trygga, fasta ledning peka ut riktningen och strategierna. Jag vet att du brinner för strategiskt arbete och det är så bra, fortsätt med det! Jag tror också att **du** om möjligt behöver vara med vid församlingens sammanträden och fundera tillsammans med dem och koppla tillbaka till kyrkorådet.

Hörni, sträck på er! Ni gör ett fantastiskt arbete. Och ni har sannerligen inget att skämmas för. Räta på era ryggar! Ni är bra! Och ni har något otroligt viktigt, ja bokstavligt talat *livsviktigt* att berätta!

Jag återvänder slutligen till Paulus och Filipperbrevet än en gång:

Och det är med glädje jag ber för er: ni har varit med i arbetet för evangeliet ända från första dagen, och jag är övertygad om att han som har börjat ett gott verk hos er också skall fullborda det till Kristi Jesu dag.

Kära vänner i Södra Kållands pastorat, jag ber för er och med er. Gud välsigne er alla!

Biskop Åke Bonnier